

ABSTRAKT

Zemědělská krajina představuje velmi podstatný biotop pro řadu druhů ptáků. Ten slouží jako hnízdní prostředí, zdroj potravy a také jako zimoviště. V posledních letech je však u některých druhů prokázán populační pokles, který je zapříčiněn určitými faktory, jejichž účinnost se projevuje převážně vlivem antropogenní činnosti. Hlavním cílem této práce je shrnout tyto negativní faktory a vytvořit ucelený přehled o tom, jak se daří ptačím populacím v jednotlivých oblastech Evropy. Na základě dostupných literárních pramenů jsem ukázal, že ve srovnání s ostatními částmi Evropy je za poslední desítky let mnohem výraznější populační pokles ptáků vázaných na zemědělskou krajinu v oblasti západní a severozápadní Evropy, a to převážně vlivem intenzivněji obhospodařované krajiny. Pro státy střední a východní Evropy se ukázala být výhodou nižší intenzita využívání půdy spojená s četným množstvím malých farem a také pěstování jarních obilovin. Oproti tomu opouštění zemědělské půdy může být dokonce jedním z nejvíce ohrožujících faktorů pro celou oblast Středomoří. Z hlediska ochrany biodiverzity by jedním z možných řešení mohla být nižší aplikace různých druhů pesticidů, pěstování vícero druhů plodin či například déle trvající existence strnišť.

Klíčová slova: zemědělství, ptáci, biodiverzita, populační pokles, Evropa